

אורות השבת

גלוון מס'
1062

בטאון הרבנות והמועצה הדתית בא-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשות מוסדות "קול יהודה"

מנהל מערכת
הרב אברהם טרייקי

"שבת שקלים"

פרשת השבוע
ויקהלה

עורך
הרב עוזיאל אדרי

דבר רב העיר שליט"א

עבדו את ה' בשמחה (לשנת שקלים)

זה יתנו כל העבר על הפקדים
מפעצת השלק בקהל הקדש
(שמחת ל, יג)

זה יתנו: הראה לו כמין מטבח של אש
ומסקלה מחצית השקלה, ואמר לו כזה יתנו
(רש"י)

קריאת פרשנה השקלים בשבת שלפני ראש השנה, מקורה בדביר המשנה (שקלים א): 'אחד באדר משמעין על השקלים ועל הכלאים'. וראיתי לרביינו יוסף זעירא נארת אליהו פר' פקווי אשר האריך לאבר בטוב טעם, מדוע דוקא באחד באדר מכרזין על השקלים, וזה תמצית דבריו: כיון שהחפץ הר' רק במצבה שעושין אותה מתוך שמחה, لكن ציווה על השקלים בתחילת חדש אדר אשר בו מתוגברת השמחה בעבודת ה', כאמור ישכננס אדר מרביתו בשמחה, ע"ש בדבריו הנשובים. ובפרט במצבה זו שייש החשון כסיס, ודוע דברי רבונו הראשוני שאין מברכים על מצות הצדקה, מפני שיריד רבותו לנו לסוף דעת רוב הבירויות שאינן מנתגניםצדקה בשמחה, וכבר הארכנו בזו במקומות אחר ואכהלהיב.

ובזה ביארו הדרשניים דברי רשי' עה"פ זה יתנו כל העבר על הפקדים: 'הראה לו כמין מטבח לאש וمسקלה מחצית השקלה, וכי לא דע משה צורת מטבח עד שהצער הקב"ה להראותו מטבח של מחצית השקלה, זאת ועוד, מדוע הראו מטבח של יesh' הלא מן הרואין היה להראותו מטבח העובר לשוחר. ברם, בזו בקש הקב"ה לרמזו, שאינו חפץ אלא במצבה המתקיימת בחום של שמחה והתלהבות, וזה מטבח של יesh' שהראתו הקב"ה למשה ואמר לו יכזה יתנו - רך באופו זה אין חוץ בנטיותם, והבן.

וכמיים צוננים על נשפייה, חם זהה דברי רומי'ם (הכלotta ללב ר' הילכה טו): 'השמחה שישמח אדם בעשיות המצוות ובאהבתה האלצותה בהר' - עבדות הא' אלול' המונע עצמאו לבב' (דברים כה, מז), ע"ש. ומkor דבריו מגמי' (שבת ל, ב ופסחים קי', א): 'ישבחתי אני את השמחה נקחתה ח, טו, זו שמחה של מצוה. ולשמה מה זה עושה קחלה ב, ב, זו שמחה שאינה של מצוה. למדך שאין שכינה שורה לא מתוך עצבות... אלא מתוך דבר שמחה של מצוה, שנאמר עתה קחו לי מנגן והוא כגן המגן ותהי עלייך ד' ה' (מלכים ב - ג, טו). אמר רב יהודה וכן לדבר הילכה, ע"ש. ויש לתמונה נוראות, וכי מי שעבד את ה' ושמיר כל מצותיו אלא שלא שעשם מטבח בקיום קשיים התוכחות והקלות המפרשים (שם) בפשרה! בויתר פלא במי שמכהה רוח' ועפ' כ' הוא מתחמץ בקיום מצות התורה לפני כוכו, אלא שמתוך סורו איינו להיפרע ממו בכל העונשים הללו. ואთ' לאש דינו - אשר ראיינו נקט בה הרמבי'ם לשון ראיינו להיפרע ממו' משמהו - אשר ראיינו צרך ותוספת ביאר במ"ש 'עובדת גדרה' היא.

ובעין זה ממש יש לנו להעיר על מאמר רבונוינו בגמי' (מגילה ג, ב) אשר דרשו על הכותוב 'ישנו עם אחד (מגילת אסתר ג, ח) - שיישנו מן המצוות', ע"ש. ופשט שאין הכוונה שלא קיימומצוות כלל, שהרי מבואר בגמי' (שם ב, ב): 'שאלו תלמידיו את רשב'י', מפני מה נתחייבו שוניהן של ישראל שבאותה דור כליה. אמר להם אמרו אחים, אמרו לו מפני שהנוהג מஸודתו של רשב' רשות... אמר להם לא עשו אלא פניהם (מיר' ר' שדי') אף הקב"ה לא עשה עמך אלא רשות... ואם איתא לא קיימו מצותה נהורה, 'א' כי מדוע היו תמהים תלמידיו של רשב' ושותאים 'מדוע נתחייבו כליה'. זאת ועוד, שלא נמצאו עון בדים זולת מה שברנו מסעדתו של אותו רשות או שהשתחו לצלם באנון מחמתו ו/orה. הנה כי אין ודאי שומרו על מצות התורה, אלא שנתעצלו בקיום ועל זה גופל הלשון יישני. איברא זהה מוכח ומובהר בדברי המהרש'א (שם) בשני פירושיו, ע"ש. וא' שיילתמה, וכי בשליל שלא קיימו את המצוות בזריזות ושמחה, יתחייבו כליה ח'ז. ובויתר ישנו מן המצוות אין הקב"ה מוכחים, כמובן רשות מצריהם של ישראל, ידוע שכך לא ליעיד בידוד בקמאי, אמר ליה ישנו מן המצוות, ע"ש.

המשך דבר רב העיר במדור "אורות הקשרות"

דבר העורך

להתענג על ה'

אבן למלאות' (לא, ח). מבאר 'היחודי הרוי'ם' בצלאל' ابن בהתלהבות של קדושה. רבי שמעון שואב זע"א אמר בשם 'החפץ חייט' זע"א ח'ז'ל ואמורים שבנוי ישראל מדבר טumo בכך שירד להם מן השמים כל טעם שהם רצוי ושעליהם חשוב. אם כן, מה היה טumo של המן בפיו של מי שלא חשב על כלום. אלא כללו של בר כהנא ורשותם אכן לה שום טעם. ואכן כך הוא גם בלימוד התורה, מי שŁומד תורה וחושב על משמעותה, שהتورה היא הכמה אלוקיות חכמותו יתברך, חש את טעמה ו邏תיקותה. אך מי שיושב מול הספר וממלם מילים בעלי מחשבה וריגש, אמן ללימוד תורה זה יחשוב לו, אך לא זוכה להתענג על ה' ועל תורתו הקדושה.

בדרכם אמר עוז'יק ואמ'ו

רב עוזיאל אדרי
רב המרכז הרפואי "סוטוקה"
וכ' ק' שבטי ישראל' שכונה יא' באדר שבע

לוח זמנים שבועי

יום א'	יום ב'	יום ג'	יום ד'	יום ה'	יום ו'	שבת קודש
ח' ש' אדר ב' (16.3.24)	ט' ש' אדר ב' (15.3.24)	י' ש' אדר ב' (14.3.24)	י' ש' אדר ב' (13.3.24)	י' ש' אדר ב' (12.3.24)	י' ש' אדר ב' (11.3.24)	י' ש' אדר ב' (10.3.24)
4:33	4:35	4:36	4:38	4:39	4:41	4:42
4:40	4:42	4:43	4:45	4:46	4:47	4:49
5:53	5:54	5:55	5:56	5:57	5:58	5:59
8:11	8:12	8:13	8:14	8:15	8:16	8:16
8:48	8:48	8:49	8:50	8:51	8:51	8:52
9:48	9:49	9:49	9:50	9:50	9:51	9:52
11:49	11:49	11:49	11:50	11:50	11:50	11:51
12:20	12:20	12:20	12:21	12:21	12:21	12:22
16:51	16:50	16:50	16:49	16:49	16:48	16:48
17:52	17:51	17:50	17:50	17:49	17:48	17:48
18:06	18:06	18:05	18:04	18:04	18:03	18:02

זמן הדלקת הנרות

פרשת השבוע:	ויקהלה
הפטרה לסתורים:	ויכרות יהודיע (וב' פסוקים ממחור חדש)
הפטרה לאשנונים:	בן שבע שנים
כניסת השבת:	17:26
יציאה השבת:	18:18
רבנו תם:	19:00

שבת מברכין"
המול ביום ראשון בשבוע 10:13-6 חלקים
ראש חודש אדר השני ביום ראשון ושיי' הבעליט

אורות הקשרות

ונראה לבאר בס"ד, שיש שתי בחינות בקיום המצוות: יש המקיים את ציווי הוראה - כעבד המשמש לפני רבו, ויש המקיים את ציווי הבראה - כבן המשמש לפני אביו. וכך הבהיר בזה, הוא השמחה והזריזות בקיום המצוות. שכןعبد המשמש לפני רבו, פשוט שאיןו עשו כן מותך שמחה על עצם העשיה או מותך אהבה יתרה, מפני שככל מגמתו הוא יצאתי ידי חובתו ולקבל אתScarbo. משא"כ בן המשמש לפני אביו אהבה וחפש לעשות תחת רוח לפניו. מעתה שפיר י"ל של הענינים הנוראים האמורים בתורה, לא אמרו רק בעבור חסרון השמחה, אלא בעיקר מפני העבריות שבידיו. ברם אם היה מקיים המצוות בשמה, אז היה בכחם להגן עליו ולפוטרו מן הדין מכל העבריות שבידיו. שכן זו טבע של אב וחום שהוא מסלול חובה בנו.

וכן הדברים רשי' הנפלים ע"פ ואהבת את ה' אלהיך', ז"ל: עשה דבריו מאהבה, אין דומה עשו מאהבה - לעשה מיראה, העשו אצל רביו מיראה כשהוא מתריח עליו מניחו והולך לי. ובמה שסוף רשי' עה' פ' והוא דברים האלה' (דברים ג, ז), ז"ל: 'ימה אהבת, והיו הדברים האלה' - שמתוך לך אתה מכיר את הקב"ה ומתדבק בדריכיו, עכ'ל. וזה מפורש טפי בדברי הספרינו שם, ז"ל: 'יעבדת - תשmach לעשות דבר שיטיב בעיניו כאשר תבין שני תכלית נכבד מזה', ע"ש. הנה כי כן מפורש לנוינו, שהשמחה בקיום המצוות - היא הסימן לאהבת הש"ית, ודוגמה לארחים.

ולאור האמור שפיר רק כאשר בין האדים שאין להיפרע ממנה, רואה מיيري ממי שראוי מצד העבריות שבידיו לכל העוניים הללו. **וכן** יובן זה מודעך הרמב"ם את השמחה בעשיית המצוות - עם אהבתה הא-ל, שהרי אי אפשר לשמה זו ולא שיש עמה אהבה אין סופית במני ציווה בהן, וככדי. וכמו כן יובן היטוב מודיע סיים זה הרמב"ם עמודה גוזלה היא.

וגם הולם יובן זה מאמר חז"ל על הכתוב 'ישנו עם אחד - ישנו מון המצוות', שכן אמרו מעתה שלא גוזרה כליה חי' רק בעבור חסרון השמחה והעצלות בקיום המצוות, אלא לעולם היו רואים לכך מצד מושיחם, ואולם אם היו מקיים ממצוות בשמה ובזריזות איזה היו מונגים מפני הפורענות. וגם המן ואחריו רוש' זאת, ועוד'ך.

ואכן מtower' התיקוני של אותו הדור, אתה למד כן, חנהו ידועים דברי רבותינו על הפסוק ליהודים היתה אורה שמחה' (מנגת אסתר ח, טז), ודרשו בגמ' מגילה (טז ב) 'אורה זו תורה'. והמקור לזה הוא מדברי הכתוב (שם ט, כז) 'קימו וקבעו עליהם היהודים' - קיימו מה שקיבלו עליהם כבר במעמד הר סיינ', והיינו שבמי מרדכי ואסתר חזרו וקיבלו מרוץן. יש להעיר אם בקבלה תורה ממש סקלין, מדוע לא כתוב במפורש רבותינו הילודים הילוד שוארה ושמחה, ולמה נרמזו 'בלשון רנא' עד שהחצרכו רבותינו למדנו שוארה זו תורה. ברם לכשנתבון רנא, שלמעשה בפועל היהינה תורה בידם כבר מטעם הר סיינ', אלא שאז קיבלו בכיפה - 'כפה' עליהם את אור חייהם, ורק בימי מרדכי ואסתר הר לי פניו מפורש, שיעיר לתיקון שהביא להצלתם היה קבלת התורה וקיום מצוותיה בשמהו.

בבכור אמר ר' ג'ראם הארכ'

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד בא-שבע

הרבעות והמוסיצה הדתית בא-שבע

לשכת רב העיר

לשאלות רבים בדבר מצוות "זכרו למחצית השקל"

- הננו להודיע כי על פי פסיקת כב' המרא דעתך שליט"א סוכום "זכר למחצית השקל" עומד השנה **30 ש"ח** לכל נפש וכל המוסף יוסיפו לו מן השמים לצאת ידי חובת כל הדעות.
- הואיל ומצוות זו בזמן הזה היא מדין צדקה, מצוה ליתן סכום זה לכל אחד מבני הבית – בניים ובנות, גדולים וקטנים. ויש אומרים אפילו על העובר במעוי amo.
- מצוה מן המובהר לתרום צדקה זו למוסדות התורה בעיר, וכאשר אדם מודה בכספי ובשער מצוות, כך עליו להדר ולחשוף את מקומות התורה המובהרים בעיר.

ברכת התורה
לשכת רב העיר

אורות הפרשנה

איספה מהשך נמצא

'וְיִהְעָדוּ מַחְדֹּדִים וְחוֹשְׁקוּם כִּסְפֵּן' (לח, ז). ה'תפארות שלמה' מרדומסק ז"ע' ראה פעם את מדרון שיב בלילה בבית המדרש ולמד בעין וברציפות שלושה דפי גמרא עם המפרשים. הלמדון הזה שקדן ונמל על התורה, וגם היה עובד ה', אבל בטבעו היה אהוב ורודף אחר הממן. אמר לו הרב בלבוש הפסוק 'וְיִהְעָדוּ מַחְדֹּדִים' למדות היום ו'עמדוים של גمرا באשיה והתמדדה, ובכל זאת 'וחשוקים כספ' עדין יש לך חשך ותאווה לכט'.

מצווה לפרשם

'זה הדבר אשר ציווה ה' לאמר ... קחו מאייכם תרומה' (לה, ד-ה). מבאר ה'פרדס יוספ' נאמר בתשובות הרשב"א שמצוות לפרשם את שמאות המנדבים לצורכי הקהילה לדבר מצווה. הדבר מזורע כאן זה הדבר אשר ציווה ה' לאמרי אף על פי שצדקה צריך לתת בסתר, רימונם בסתר יכפה אף', בכל זאת בנדבה לדברים שבקדושה, לצורכי ציבור, ציווה ה' לאמר מצווה היא לומר, בספר ולפרנס רבבים, שיהיה זה דוגמה לארחים.

לחת עם הלב

'כל נדיב לבו יביאה את תרומות ה' (לה, ח). מבאר ה'שפת אמת' ז"ע' ראה כל נדיב לבו יביאה נדיבות ליבו עם התרומה. ניתן לא רך בכיסו אלא גם בלביו, ברצון ובחשך.

ההפרמה היא שלא להתחכם

'יכול חכם לב בסם יבואו ויעשו את כל אשר ציווה ה' (לה, ז). מבאר ה'דבש השדה' הוכחה הגדולה מכל הוכחות היא שלא להיתר חכם יותר מדי, אלא רך לעשות את כל אשר ציווה ה'.

ההחלה מהה

'יעשנו בני ישראל ככל אשר ציווה ה' את משה... ויביאו את המשכן אל משה' (לט, לב-לט). מבאר רבבי מונחים מענדל מוקץ ז"ע' לפי הפסוק הזה עשו המשכן היו ישראל ולא משה שנאמר 'ויעשו בני ישראל...' כן שעשו. אם כן, מודיע בכל מלאכת המשכן הווצר משאה יכול אל משה' את משה', אלא שם רבינו ע"ה הוא הרוח החיה בכל מעשה המשכן, ואילולא הוא, לא היו בני ישראל יכולים לעשותו.

הכל מלמעלה רק נראאה פמקימנו

'יביאו את המשכן אל משה' (לט, לט). מפרש רשי' שלא היה יכול להקיםו שום אדם, ומה העמידו. אמר משה לפני הקב"ה איך אפשר הקמותו להדי אדם, ואמר לו הקב"ה עסוק אתה בידע, ותאה נראאה כמקומו והוא נקי וכם מלאיו. וזה שנאמר יהוקם המשכן ווקם מלאיו. מבאר רב' מרדכי מליצין ז"ע' רך משה רבינו ע"ה היה מסוגן לעסוק בהקמת המשכן ולדעתו בלביו את האמת שאין בכוח אנוש להקיםו, וכי לא מיטו של דבר הוא עמד וכם מלאיו, וכי הוא עצמו אינו עושה מואומה ורק הוא נראאה כמקומו. מישחו אחר היה טועה לחושב שהוא זה שהקימו.

השפינה שורה בעשיה

'שיכון אוטם משה' (לט, טג). מבאר ה'אמורי שפ' מפרש רשי' אמר להם היה רצון שתשרה שכינה במעשה ידים. אין הברכה יכולה לחול על כל ריק. حق בעבודת החול حق בעבודת הקודש נדרש האדם לעשות מעשה ולא לשבת בחיקוק ידים, ואז ה' יערוזו. שתשרה השכינה במעשה ידיו.

גם בחייב המחולן

'יברך אוטם משה' (לט, טג). מבאר ספר הדורש' מפרש רשי' אמר להם היה רצון שתשרה שכינה במעשה ידים. בימי שבת ומועד, כאשר נאספים לשמחת מצווה ולשמחת ציבור, כל יהודי שרו במקבב רוח מרומים, וכל אחד ואחד הוא טוב לשמים וטוב לבריות. אבל היה רצון שתשרה שכינה במעשה ידים, שהשכינה תשרה בכך גם במעשייכם בימות החול, במעשיים השגרתיים והפשוטים של עשייתם יום יום.

חישכין תפילה

'יברך אוטם משה' (לט, טג). מבאר הרב הירושאי' מפרש רשי' אמר להם היה רצון שתשרה שכינה במעשה ידים. עם כל מה שהושקע במסכן, הרי כללות הכל המשכן הוא מעשה ידי אדם, ובמושיע בני אדם, גם כשם נועשים לשמה' ובמדריגות הנעלמות ביותר, יתכן שהייה בהם פניות עצמאיות. על כך מתפלל משה ומבקש 'יהי רצון שתשרה שכינה במעשה ידים'.

אורות ההלכה

**תשובות הלכתיות משולחנו של מורהנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרשי שליט"א**

הלבנות אדר פורדים - פרשנת זכרו, תענית אסתר ועל הניסים

העניה אסתר ועל הניסים

ש - חולה שאין בו סכנה, האם חייב בתענית אסתר?

ת - חולה אפילו שאין בו סכנה אכן חייב בתענית זו ואינו רשאי להחמיר על עצמו. גם לאחר שיברא אינו צריך לפרק את התענית. זאת ועוד, אף על פי שאינו מוגדר חולוה אלא שרק מרגיש חולשה מסוימת שונות או מפאת זקנותו פטור מתענית זו אך צrisk הוא לפרק את תעניתו אלא אם כן יוכל על פי הוראת רופא.

ש - האם בעלי שמחה פטורים מתענית זו?

ת - חתן וכלה בתוך שבעת ימי המשתה, וכן בעלי הברית - אבי הבן, הסנדק והමולח, פטורים מתענית זו לאחר המילה ואין רשאים להחמיר על עצםם, כמו כן אינם צריכים להשלים התענית ביום אחר.

ש - ברית מילה המתקיים ביום התענית, כיצד ינהגו עם הסעודה?

ת - אין לעשות סעודת הברית ביום התענית, ורק בעלי הברית - אבי הבן, הסנדק והමולח רשאים לאכול לאחר המילה מבואר לעיל.

ש - האם ראוי לקטן שהגיע לניל חינוך, להתענות בתענית זו?

ת - קטן-phוחות מושלש עשרה שנה ויום אחד, או קטנה-phוחות משות עשרה שנה ויום אחד, פטורים מכל התעניות, וכן צrisk לחנוך זהו (מלבד יום יום היכירויות, שיבואר אליה בזמנו).

ש - האם נשים מעוברות חיבות בתענית זו?

ת - נשים מעוברות לאחר שהוכר עוברן, דהיינו אחר שלושה חודשיים, פטורות מתענית זו. ואם מרגישה חולשה או מיחושים שונים עקב הרוינה, פטורה להתענית גם לפני שלושה חודשים להרווינה ואינה צריכה לפרק את תעניתה בזמן אחר.

ש - האם נשים מיניקות חיבות בתענית זו?

ת - נשים מיניקות פטורות מתענית זו, ואין צriskות לפרק התענית. ואין צriskה שנייה בפועל אלא כל שיטום מלאו לה עשרים וארבעה חודשים מיום הלידה, הרי זו חשבה כדין מיניקת. וכן חלילה אם נפל עוברה ולא ילדה, יש לה דין מיניקת תוך עשרים וארבעה חודשים מיום ההפללה.

ש - בית הכנסת שאין בו עשרה מתעניינים, האם מותר להוציאו בו ספר תורה לקריאת "ויחל משה" שחרית ומנחה?

ת - הרוצחים להוציאו ס"ת גם כ שיש רך שיש מתעניינים, אין למחות בידם מפני שיש להם עלמי לסמוון. אולם אם אין גם שיש מתעניינים אין להוציא ספר תורה.

ש - ומה הדין בזוה, לעניין אמרת "עננו" בחזרת השלי צבור?

ת - גם לעניין זה יש להקל בשישה מתעניינים, כדי שייאמר החזן "עננו" ברכבת תפילה. קודם לכן ברכבת תפילה.

ש - המקדים להתפלל ערבית של פורדים לפני יצאת הכוכבים האם יאמרו על הניסים בתפילה?

ת - אומרים "על הניסים" בעמידה של תפילה ערבית אף שטרם קרא את המיללה, וגם אם הקימו להתפלל ערבית קודם צאת הכוכבים (אחרי פלג המנחה).

ש - השוכח אמרת "על הניסים" בתפילה או בברכת המזון האם צריך לחזור?

ת - מי שוכח לומר על הניסים בתפילה וכבר הזכיר שם זה ברכת "הטוב שחק לך נאה להודות", איתו חור. ואם טרם הזכיר שם, הזכיר "על הניסים". וכן בברכת המזון של תפילה ערבית קודם צאת הכוכבים (אחרי פלג המנחה).

ש - הנמשץ בסעודות פורדים עד אחר יצאת הכוכבים של מוצאי פורים האם יאמר על הניסים בברכת המזון?

ת - אומרים "על הניסים" בברכת המזון של סעודות פורים אף אם נשכח הסודה עד מוצאי הפורים, ובכלד שעדיין לא התפלל ערבית.

פרשת זכר

ש - האם נשים חייבות בשיערת פרשת זכר?

ת - אמם לדעת כמה מגדולי הפוסקים נשים פטורות ממצוות זיכרת מעשה עמלך, מכל מקום יש אמרים שגם נשים חיבות במצוות זו. לפיכך נשים היכולות לבוא לבית הכנסת לשמעו פרשת זכר יעשו כן כדי לצאת ידי חובה כל הדעות.

ש - האם מותר להוציא ספר תורה כדי לקרוא פרשת זכר לנשים?

ת - אין להוציא ס"ת בשליל קריאת הנשים, אלא אם כן יהיה שם עשרה אッシュס ואין מברכים ברכות התורה על קריאת זו.

ש - במקומות שאין עשרה אッシュס, כגון בתים חולים או יישובים קטנים, האם מותר להם להוציאו ס"ת לקריאת פרשת זכר?

ת - לדעת רבים מן הפוסקים קריית פרשת זכר בטלת זוכה בעשרה, לפחות במקומות שאין מצוים שם עשרה, כגון בתים חולים ויישובים קטנים יוציאו ס"ת אפילו בלי מנין ויקראו בו פרשת זכר בלי ברכות.

ש - האם קטו רשות לעלות לתורה מפטיר בשבת זכר?

ת - אף על פי שבכל שבתות השנה רשאי קטן-phוחות עשרה שנה לעלות מפטיר, מכל מקום בשבת זכר (ופרה) אין העלותו לתורה מפני שאינו חייב במצוות זו. ואם עליה כבר אין מודדין אותו ובבלד שהקרה בתורה יהיה גדול יותר משלוש עשרה שנה ונום ברור שהבא שתי שערות).

ש - ספרדי השומע פרשת זכר במבטא אשכנזי, או להיפך, האם יצא ידי חובה?

ת - מעיקר הדין, יוציא אדם ידי חובה ששיעור פרשת זכר, גם כשהוא מבן הקריאת. לפיכך ספרדי ששיעור הקריאת מאשכנזי או להיפך, יצא ידי חובהו. מכל מקום ראיו ונכוון, שבשבת זו (וכן שבת פרה) ישתדל כל אחד לשמעו קריאת זכר וזה מחייב.

ש - האם ספרדי יוצא ידי חובה קריאת זכר, בספר תורה אשכנזי, וכן להיפך?

ת - גם בזאת יאמר, שראוי לספרדי לקרוא פרשת זכר (ופרה) מתוך ס"ת ספרדי, וכן להיפך. אך מעיקר הדין ברור שאין זה מעכב.

ש - האם יוצאים ידי חובה קריאת זכר זו גם בספר תורה הכתוב על גבי קל משוח?

ת - יש להיזהר לקרוא פרשת זכר (ופרשת פרה) מתוך ספר תורה שאין הקף שלו משוח, כדי לצאת ידי חובה כל הדעות. אולם במקומות שאיןמצוין ספר תורה שאינו משוח, יוצאים בו ידי חובה.

ש - הנוהגים להדר ולקרוא פרשת זכר בהברחות שונות, האם יכולים לנדר בכל פעם, או לחילופיו לעכבות את הברכה الأخيرة עד לאותם שמיות כל הנשוחות?

ת - הויל ויצאו ידי חובה בפעם הראשונה, אינם רשאים לברך שוב על קריאות נוספות. וכן אין להפסיק בין ברכה וראשונה לברכה אחרת יותר מאשר קריאת כשרה אחת. וכך כן, אין להפסיק בין ברכה אחרת להפטרה. ועל כן, המהדרים לשמעו קריאת זכר זו בהברחות שונות, יעשו כן ללא ברכות, לאחר קריאת הפטרה.

לקים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעתיר בתפילה
 לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל
 בתוך שאר חולין עמו ישראל

עושר מופלג

השוטרים לא סיפקו הסברים. הם חיפשו את הבית, נערת צעריה, והוועו לה להתלוות אליהם. לא העילו עוקת השבר של בבי הביתה. השוטרים רקחו את הבית ועלו.

ביתה של הנערה שכן בקצתה העיר ויטנסק. אכיה רהה יהודי פשוט, נפה במקומו. הוא הוג להשלים קומם באשכום הבוקר, ולהשתחרר בחברת אמורי החילאים. בין מנהה לרערית תזונן לשיפור עזין עיקב. מבקר עד עבר עםך בעניינך. וממנה פנס בדוחק את משפחתו הגדולה.

הלים נפל על המשפחה. הווי הנערה ניס לברר בחותמת המשטרת המוקנית את שער העניין, אך לא העלה דבר. רק לאור קירירה מאומצת. שאליה התגלו עסקי העיר. נפרחה החידת. התבדר כי כמה גוונים טענו שהטעמי מפי הנערה. בהתום בבחייה, כי היא הינה רוזה העניקה למיר את דתה ולהתנצר. זה היה בלתי מחייב כל עונש שכובת היהת נערה יראת' שמים. אולי הגוונים לא הבינו משפט סטמי אמרה. או אולי החליטו להמציא דבר שלא היה ולא נברא.

הלו הלו לעיריה סלובדה. ישב נצרי סמוך וספר לכומר כי בוט של הנפה רוזה העניקה למיר את דתה ולהתנצר. זה היה בלתי מחייב כל עונש שכובת היהת נערה יראת' שמים. אולי הגוונים לא הבינו משפט סטמי אמרה. או אולי החליטו זה היה עונש לתה הנעה.

עלכיז התמקדו המאמצים בניסיון לגרדר היכן הנערה. נודע כי היא נמצאת בቤתו של הכומר בסלובדה. ואביה פוסקת מלחתהן שיאפשר לה לחזור אל ביתה. הכומר מגהה לפתות אותה. אך היא עומרה על דעתה.

הירעה עודה מעת את ההורים. אך זו גייעה מדאגה: לאחר שהחומר נאש מלשכע את הענאה. התולט להעבורה בחוץ הלילה למקומות לא-ידיוע עיר אורשה. יש רק דרך אחת להציג את הנערה - לשלם למי שצורך ממשימות רובל!

הנפה מכר מדי את כל חפצי העיר שכובתו וגיס מאטחים וחמשה עשר רובל. הוא פנה אל שכנו וביקש את עריגם. הלו ברכמו מדר. התווצרו להשיג את שרירות הכסף. וכוספו של יום היה בידים עוד סכום דומה. שנתקבל מגבצתם של יהודים.

הלילה ירד וערני החסרו שבעים רובל. הספר הגע אל יישובי בית-המדרש החכדי בעיר. עד מהרה נאספו עד כעשרים וחמשה רובל. ואו גם קם החסיד חיימישת והתחייב לשלם עוד ארבעים וחמשה רובל מדרמי התווך שיירוח בשבועות הבאים.

חיימישת אלכסנדר היה דמות מוכרת בויטבסק. יהורי פשוט היה. בכירתו שרו עוני ודלות. חובתו רבו למלאה האש. אדמור' הריצ' (רב יוסף יצחק) מליבאויטש העיד

מוסדות "אמרי יוסף"

ע"ש האסלאמי הראוי
רב יוסוף מלובאיטש ר' יוסוף
בשיותו הרווחה
רב יוסוף מלובאיטש

מלואה חלכה והילולת משה רבנו ע"ה

שתתקיים אי"ה במוחזאי שבת קודש

פרשת "ויקהל"

כ"ט אדר א' תשפ"ד (9.3.24)

פתחת דלתות

19:30

באולם אודיסאה'
בארשבע

תחילת הילולא
20:00

במרכז הארץ
ההגרלה
על ספר תורה מהדור

אליה
והב

לפרטים : 054-7855944

שבת שלום!

כי בילדותו נודע לו לבקר בכיריו של חיים יוספה. הוא התגורר בדירה עלובה שדומה לחורבה. העוני המזועג ניבט מכל פניה.

את פרנסתו מצא חיים יוספה מעסקי תיווך בין סוחרי כותנה ותוצרת הייעות. כך התגלו חייו במשך שנים.

עם זה היה בעל חבר גROL וברבה לעשות צדקה. אף שכיסו לא הייתה פרוטה, הקristol חלק גדול מזמנו בראנה לחולים ולעניים. ולהיווך בין בעלי יכולת לנזקקים. שכיסו נכו לתוכה ולעורה.

הכל נודע מהסוכם הגדל שתחביב חיים יוספה שלם בעבר שחרור הנער. אך בזמנו השולם גישו הכסף, למתרת נודעה לכל הבשורה המשמחה - בת הנוף יצאה לחופשי.

זמנן קצר לאחר מכן בא אל הרב הראוי (רבי שלום זובע) מליבאויטש סוחר נכבר מהעירה סולנסק. הסוחר נזקק לעזה דוחפה בענינו עזרתו שהוא מומשכנים בבנק. הרב הראוי בו ואמר: "עצתי" שחפננה אל הנהנתה הראשית של הבנק, בפטרבורג, אלו דאי שיטקה העמך את חיים יוספה מוטבסק, שידבר עם מנהל הבנק בעבורך".

הסוחר לא התהממה. הוא נסע מיד לויטבסק ומסר לחים יוספה את דבריו הרב. החסיד נענה בשמהה והשניים יצאו לפטרבורג.

מנהל הבנק הוכם מיישותו של חיים יוספה. ברוחב לב גענה להצעה שהצעיר. הסוחר לא האמין למשמעו אונני. על הסכם כזה לא חלם. הוא הענק לחים יוספה דמי תיווך של אלפיים ותשעים מאות רובל!

אך בכך לא נסתה הספר. מנהל הבנק זמין אליו את חיים יוספה והצעיר - לא חחות - להיות מוציאו וסגן. הוא הבטיח לו משכורת גבוהה והבטחה כי הנהנתה הבנק תdag לו לאישור מוגורים בפטרבורג.

ברוב מקומות קיבל חמישת אלפים רובל בעבור המערב לפטרבורג ולקנינית הרהיטים הדורשים לו. אך גענה רחיה יוספה האביך לסגן נשיא הבנק הנכבד בפטרבורג.

בדירתו היוקרתית בפטרבורג נרכנו הרבה אפסות צדקה. سبحان היה חיים יוספה המתנזכר הראשון. בכל פעם ציין כי הוא יודע את טעם של העוני. הדרות ומחסה. מדי שנה. בימים שבהם חתם את החוזה עם הבנק. היה אוסף את יידיו וקורובי, ופתח את סיפורו בהכרזה: "היה עני..." באותה הזדמנות חילק כספי צדקה רבים בגלו ובסתר.

את ספרו מסכם הריא"ץ: "מעני לשעבר זה יינתן ללימוד רובוט. אך עד יותר ניתן למדוד מהוות עשיר..."

לעלוי נשمة
הרב יוסוף שלמה טרייק ז"ל
בר עליה ז"ל
הרבייה רחל טרייק ע"ה
בת סמי ז"ל
ת. ג. צ. ב. ה.